

VEDLEGG TIL FREDNINGSSAK

DOKUMENTASJON

Navn: VILLA STENERSEN

Adresse og gårds og bruksnummer;
TUENGEN ALLÉ 10 C, OSLO KOMMUNE,
GNR 36, BNR 173

Kommune: Oslo

BORGENVEIEN 24, OSLO KOMMUNE,
GNR 36, BNR 173

Kulturminneloven § 15 fredning

Utarbeidet av Riksantikvaren

Innhold:

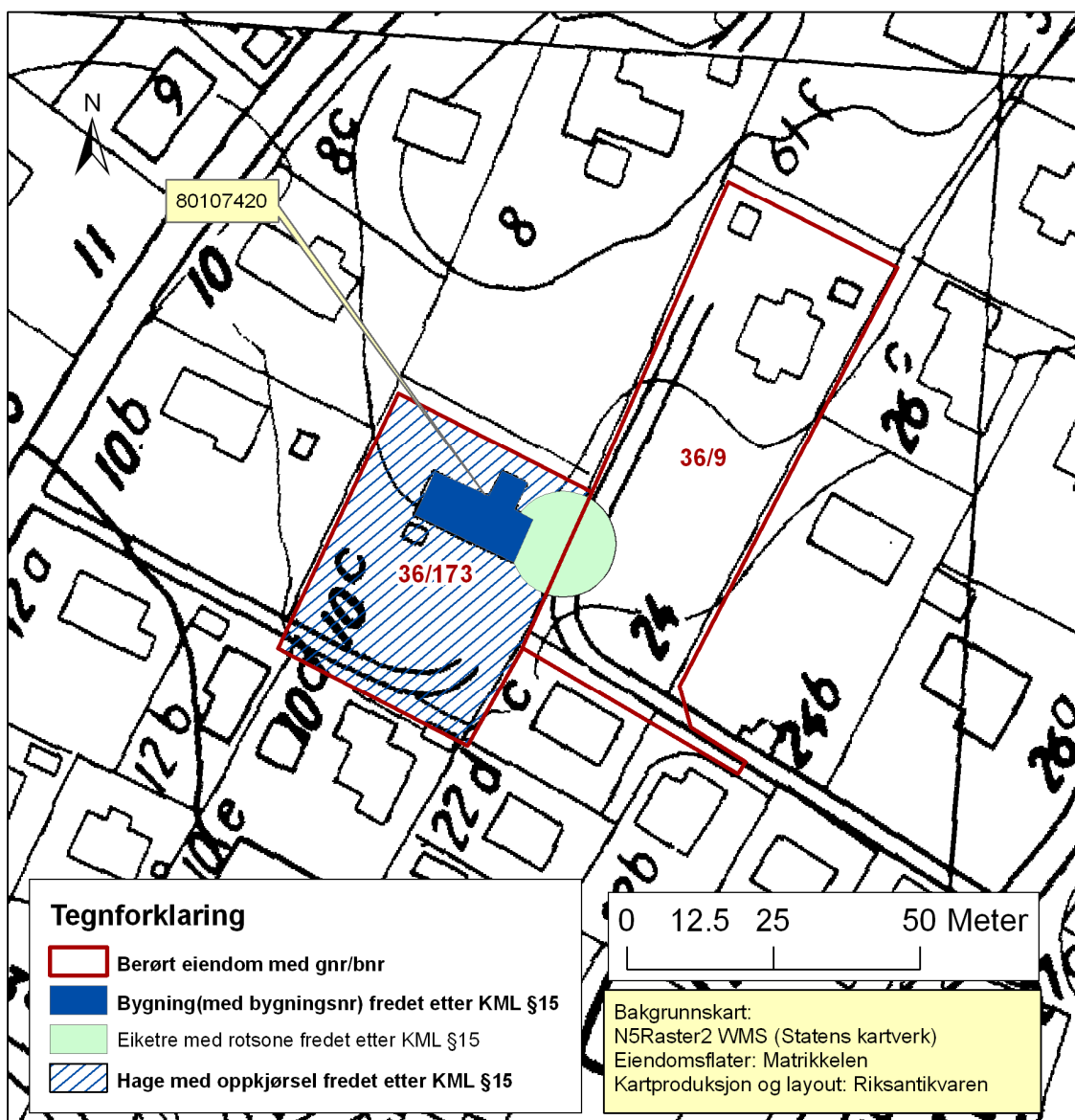
Geografisk plassering/miljøbeskrivelse/ reguleringsstatus	3
Kart.....	3
Tegninger av fredningsobjektet	4
Beskrivelse av fredningsobjektet	5
Historikk.....	13
Kilder	15

Geografisk plassering/miljøbeskrivelse/ reguleringsmessig status

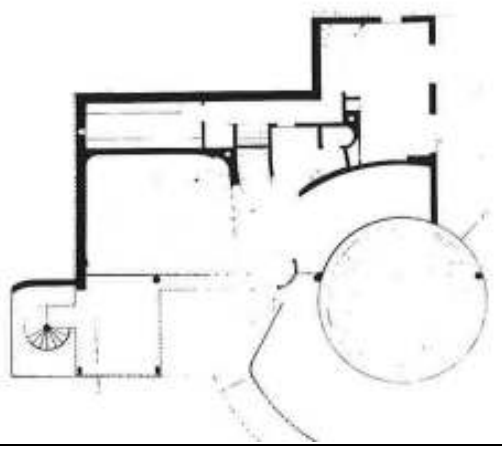
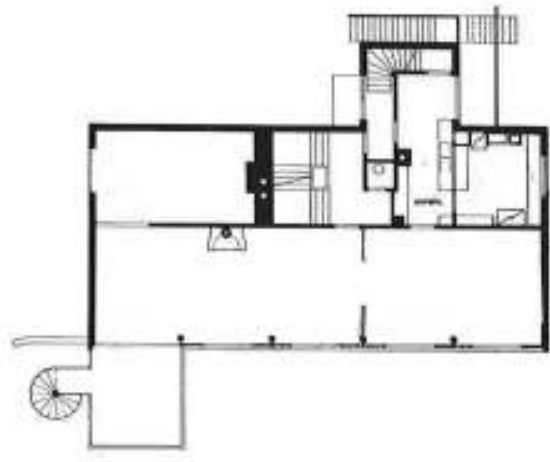
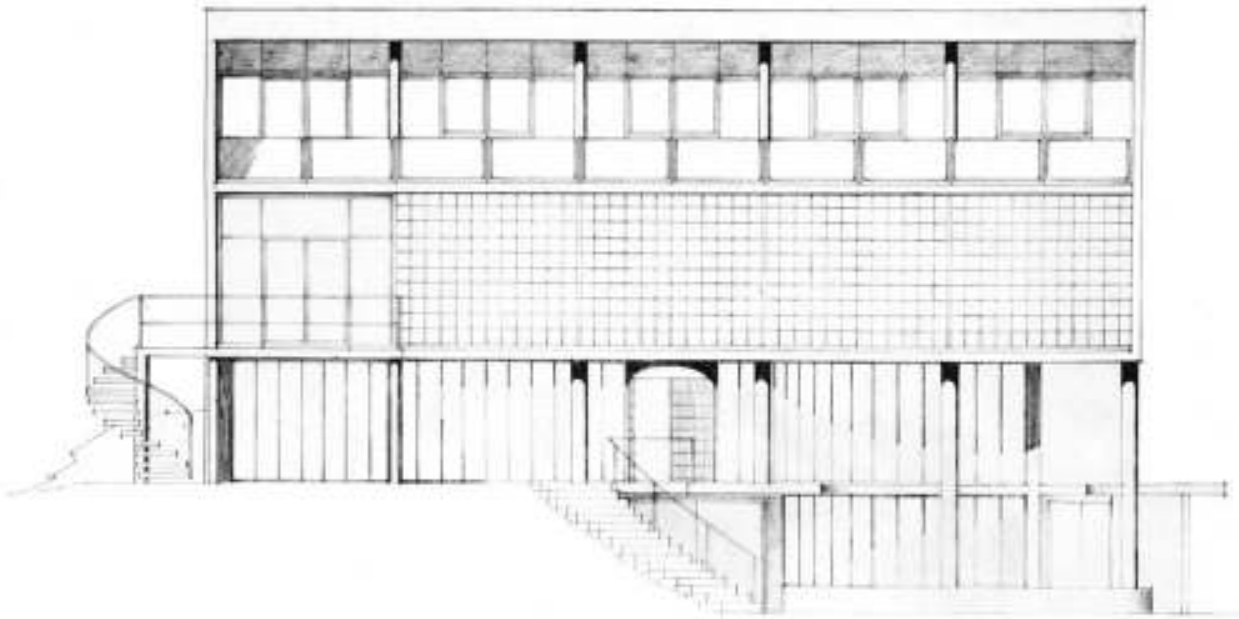
Villa Stenersen ligger på en liten kolle på Vinderen i Vestre Aker i Oslo kommune. Eiendommen er på ca 1.5 mål, og grenser mot 6 andre eiendommer, blant disse Borgenveien 24. Villa Stenersen er, i tråd med nærområdet for øvrig, regulert til byggeområde for boliger med tilhørende reguleringsbestemmelser for småhusområder i Oslo ytre by, S-4221, 15.03.2006.

Etter flere år med midlertidig bruksendring er det fremmet planforslag om permanent omregulering av formålet for Villa Stenersen til spesialområde med formål bevaring med underformål bolig / kultur, i medhold av Plan- og bygningsloven § 25.6. Planforslaget ble sendt til politisk behandling den 21.12.2009. Planen er ikke vedtatt.

Kart

Tegninger av fredningsobjektet

Beskrivelse av fredningsobjektet

Villa Stenersen tilhører de ypperste blant norske 1930-tallsvillaer. Villaen ligger på en åskam vendt mot Oslofjorden i sør. Arne Korsmo har beskrevet bygningen i ”Vi selv og våre hjem” nr 2 1940 som igjen ble gjengitt i Chr. Norberg-Schulz” i *Arne Korsmo: the functionalist*. Herfra er følgende beskrivelse sakset:

”Fra tomten har man en utsikt som binder husets stue, idet man fra stuen må se forbi nedenfor liggende nabo for å få gløtt over trær og hus utover oslofjorden. Tomten hadde en feil. Den var en jevnt skrånende knaus med et gammelt sår i den jevne flate. Etter omhyggelig vurdering ... nådde man til slutt en plassering som gav mulighet for likevekt, så det skamferte terreng og huset på nytt fikk en naturlig og vakker sammenheng, dannet en enhet.” Korsmo skrev videre at det var utfordrende å ”finne en komposisjonside for en fasade som gir klart uttrykk for det indre behov i et klart konstruktivt system og med gode proporsjoner”. Huset er på fire etasjer med en kjeller og tre boligetasjer. De to lavere etasjene er delvis bygget inn i bakken, hvilende på synlige søyler i front.

Foto LLV 2010

Korsmo skrev at ”hadde man ført fasaden som en hel masse i fire etasjers høyde, ville den uten tvil ha tvunget ned alle omgivelser. ” For å frigjøre fasaden benyttet man seg av et søylesystem, og hvis glassbetongveggen hadde vært uten vinduer, ville man under et studium av fasaden se at man hadde oppnådd den riktige følelse av fordeling av massene i etasjer... Da underetasjen måtte åpnes mest mulig for å ikke få kjellerpreg og søylene derfor var fri i dette parti, ville en helt massiv toppetasje ha gitt huset en overtung karakter... Ved å trekke annen etasjes vegg tilbake således at søilene blir synlige ... og ved å kle den tilbaketrunkne vegg med blått glass slik at den rykket mer enn den nødvendige passasjebredden bakover psykologisk, fikk denne etasje en fri, terrasselignende karakter og gjorde hele fasadebilledet lettere og gladere... Søilen i underetasjen vil naturlig få en større dimensjon enn søilen i toppetasjen som jo har mindre å bære. Dette gir et charmerende innblikk i det konstruktive i betongen. ”

Foto LLV 2010

Foto LLV 2010

Foto LLV 2010

Plangrep

Serien av søyler som former byggets struktur er plassert innenfor veggen og muliggjorde en "fri plan" med ikke-bærende fasade. Denne type frie plan ble sjelden gjennomført i Norge da de fleste 30-tallsvillaene hadde en relativt tradisjonell planløsning. Bygget har en L-formet grunnplan hvorav den sydvestre delens tre nederste plan fremstår som åpne, mens de resterende deler av huset har en mer tradisjonell korridororganisering. Bygget er vertikalt strukturert om to trappeløp for henholdsvis eier og stab.

Eksteriøret

Syd:

Fasadens kjeller og førsteetasje preges av søyler og fremstår som en fri plan der samtlige av de sydvendte veggene er i glass. Søylenes er visuelt synlige også i andreetasje, da innenfor en glassbygggestensvegg og i tredjeetasje som mindre søyler på den langsgående luftbalkongen. Fra andreetasjes sydvestre hjørne er en stor balkong. Denne har en spiraltrapp ned til hagen.

Vest og nord:

Vestsiden er den minst artikulerte av fasadene. Stuedelen har hvit mur med to store vinduer stilt ovenfor hverandre på venstre side av denne. Den andre vestveggen tilhører bygningens økonomidel og leses som en del av nordfasaden. På bakkeplan er inngangspartiet til økonomisjonen. Denne har en blå dør med sidefelt i glassbygggesten og overhengende baldakin. Over døren er et enkelt soveromsvindu med et felt i glassbygggesten som korresponderer med det nedenunder i størrelse. På langveggen mot nord er det i annen etasje et smalt vindu med et glassbygggestensfelt på hver side.

Byggets økonomisjonen ligger mot nordøst med boder, vaskerom og fyrrom i førsteetasje, kjøkken, anretning i andre og tjenerskapets soverom i tredjeetasje. Fra økonomidelen inngangsparti går en utvendig trapp ned til førsteetasje der det er inngang til fyrrom og boder, og så ned til garasjen og den gruslagte oppkjørsel på østsiden.

Foto LLV 2010

Foto LLV 2010

Foto LLV 2010

Trappen er delvis overdekket med en terrasse og et hvitt gjerde som rammer inn hagens nordre del, og nærmest fremstår som et skipsrekkverk. Forstøtningsmuren har et innhugg som mulig var for plassering av søppel etc.

Øst:

Østfasaden er sammensatt av flere ulike volumer og fremstår som kompleks. Fasaden synes å gå i hele tomtens bredde, men er delvis kun en forstøtningsmur for hagen. Mellom boligdelen og forstøtningsmuren er en høy smal åpning, som en portal. Gjennom denne leder en trapp opp til økonomidelen hovedinngang. I sokkeletasjen er det innkjøring til garasje. Garasjen er utformet som en sirkelformet løsning med separate porter for henholdsvis innkjøring og utkjøring. Over garasjen er to mindre vinduer inn til boder. Andre og tredjeetasje er utskutt og svever på søyler.

Hagen:

Hagen er strukturert om den buede innkjøringen som er skåret noe ned i terrenget. Foran garasjen er et rundt oppmurt bed som understreker kjøremønsteret. Hagen preges ellers av en stor plen, noen bed mot inngangspartiet, og lave frukttrær i helningen mot syd. På sørsiden av tomten er en hellelagt sti opp til husets bakre side. På vestsiden av tomten er det bærbusker og et tørkestativ. Det er også tørkestativ som ligger nord øst på eiendommen.

Det ca. 17 meter høye eiketreet i nabogrensen mot Borgenveien 24 er tilnærmet 170 år, og inngår i en arkitektonisk samvirking med huset. I følge vurdering av Oslo Park og Idrett er treet friskt, men med enkelte tørre grener. Treet har en omfangsrik krone med en ytre diameter på ca. 18 meter og et rotnett som er videre enn kronen, det vil si at det dekker store deler av begge tomtene.

Lager - Foto LLV 2010

Garderobe - Foto LLV 2010

Hagestue - Foto LLV 2010

Hagestue - Foto LLV 2010

Første etasje

Som besøkende kommer man fra hagesiden inn i en stor hall med en buet glassvegg i garderobesonen til høyre og med en hagestue til høyre.

Etasjen har terrassogulv og strukturpussede vegger og tak. Garderobens runde innervegg var opprinnelig tegnet med en plassbygd garderobeløsning. Østveggen er kledd med speil og gir illusjon av at rommets kurve fortsetter. Hagestuen ble brukt til mottakelser og musikk. Den har to glassvegger mens de to øvrige veggene er dekket med et akustisk panel, opprinnelig malt gult. Bjelken i taket bæres av en stor naivistisk dekorert søyle i terrakottafarget stukk med hvite strekmotiv. I venstre hjørne av rommet står en bardisk.

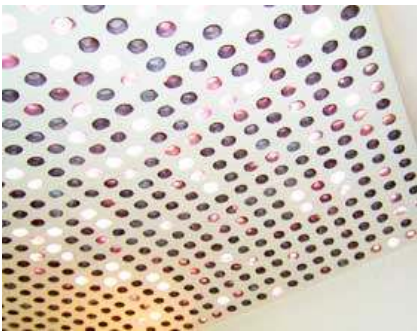
På høyre side av rommet er en rund peis. Opprinnelig var rommet møblert med to lenestoler som sto mot den runde peisen, barkraker, fire mindre lenestoler samt et rundt bord, hvorav sistnevnte fortsatt står i rommet. Sittegruppen var plassert midt i rommet over et stort rundt felt i stort terrasso. Mellom trapp og garderobe er et toalett og uten for det oppheng til tidligere vask og lampetter.

Gang - Foto LLV 2010

Trappegang

Gangen er struktur malt i sandstensfarge. Gulver et lagt med hvit terrasso. Trappen er i betong med ståljelender, nå med innsatt plexiglass. Øverst er en betonghimling med farget glass. Mellom første og annet nivå er en avsats for skulpturer. Opprinnelig var trappegangen dekorert med et stort antall kunstverk.

Andre etasje

På trappens nordre side ligger et toalett og en dør inn til villaens økonomsone. Økonomisjonen har egen inngang fra bakhagen. Ytterdøren er satt i en stålramme og har et felt av glassbyggestein ved siden som bidrar til dagslys inn i det ellers mørke gangområdet. Fra gangen er det dør inn til kott med gjennomgang til balkong på motstående side og videre til anretning. Veggene i denne delen av bygningen er hvite, men med blå detaljering. Blåfargen divergerer noe i valør fra opprinnelige farge. På venstre side av gangen er en trapp opp til tredje etasje. Anretning har også dør inn mot hovedrommets spisestuedel. Kjøkken og anretning er endret i nyere tid.

Kjøkken- Foto LLV 2010

Stuen

Rommet preges av at hele langveggen mot haven er oppført i glassbyggestein med fire innsatte vinduer. I vestenden av stuen er utgang til terrasse via en dobbeltdør i glass. Like innenfor glassveggen står fire søyler som er den konstruktive bæringen i rommet. Himlingen er uten listverk og malt i lys sandstensfarge, kodet til 0505-y50r. Vegger og dører er malt i samme farge, men med turkise felter bak søylene i syd. Døren mot terrassen med hele vindusfelt har hatt samme turkisfarge. 1020-b50g. Gulvet er langstavet eikeparkett med lav fotlist.

Stue, utsikt veranda - Foto LLV 2010

Stue sett fra øst mot vest - Foto LLV 2010

Stue sett fra vest mot øst - Foto LLV 2010

Bibliotek - Foto LLV 2010

Bibliotek - Foto LLV 2010

Peisen på nordveggen er tilnærmet kvadratisk men med buet front og rundt pipeløp. Peisen er malt i samme farge som vegger og tak. På vestsiden av peisen leder en skyvedør i grønt glass inn til peisestue/ bibliotek. Døren består av to glassplater med styreskinner av forniklet messing.

Opprinnelig hadde stuen to vegghegte lampetter på østveggen, på hver side av et barokt skap. På gulvet sto et mørkt spisebord og høyryggete stoler i samme formspråk. Stolene (ant 12) var trukket i et lyst tekstil. Mellom rommets spisestuedel og stuedel var et skråstilt skrivebord vendt ut mot haven. Bordet var svakt buet med understell i stål, og det synes som om det har vært spesialtegnet til rommet med et festepunkt til tilstøtende søyle. Bordets sider var mørke, men med en lys, kraftig plate, muligens i samme sandfarge som søylene. Foran peisen var det plassert en sofagruppe med en treseters sofa og to lenestoler, samt to lenestoler på siden av peisen. Sofaen var uten armlener, men med små bord på hver side. Bordene synes å ha vært i lakkert tre med ståldetaljer. Sofabordet var elipseformet med buede føtter, blank plate og understell i stål. Under sofagruppen lå et lyst teppe med noen geometriske mønstre. På vestveggen var også en sofa med sidebord. Disse bordene synes å ha vært hvite. Over sofaen hang et stort rektangulært bilde av Edvard Munch. På nordveggen hang malerier av en noe mindre størrelse.

Bibliotekstuen:

Stuen preges av en enkel blåfarget peisvegg, med peisinnramming av hvit carraramarmor, samt et stort glassvindu på motstående vestvegg. Dette vinduet er i rommets fulle høyde. Peisens brennkammer er i gul tegl. Foran peisen ligger tre store marmorheller. Platene går fra nordvegg til sydvegg. Rommet har blått tak og en blå vegg, de andre veggene er malt i samme sandstensfarge som hovedstuen. På gulvet er det langstavet eikeparkett av nyere dato.

Opprinnelig hadde stuen lave bokhyller på sydveggen, antagelig i samme farge som veggen. På høyre side av peisen en høyrygget ørelappstol, kaffebord og en mindre stol.

Detalj dør til bibliotek - Foto LLV 2010

Soverom 3 etasje - Foto LLV 2010

Soverom 3 etasje - Foto LLV 2010

Soverom 3 etasje -kjøkken - Foto LLV 2010

Motstående vegg hadde høye bokhyller der basen var et innebygget radiatorskap. På tvers i rommet sto et skrivebord der ben og plate fremstår som av samme stykke. Både kontorstol og to tilhørende stoler synes å ha vært i kuskinn. Et mindre, rektangulært avlastningsbord sto foran vinduet.

Tredje etasje

Tredjeetasje er i dag seksjonert som to separate deler, men har tidlige vært forbundet med dør mellom økonomisjonen i øst og eiers soverom i vest.

Økonomisjonen (I dag omtalt som vaktmesterleiligheten)

Fra baktrappen kommer man i tredjeetasje inn en ny gang med balkong mot øst. På andre siden av gangen er et pikeværelse. Dette har et enkelt vindu med tilsvarende sidefelt i glassbyggestein, som korresponderer med ytterdørens sidefelt nedenunder. Vinduet og vindusbrett var trolig opprinnelig blått. Til venstre for døren er en skapvegg, der det synes som om deler av skapet er endret i senere tid.

De østre rommene er det i dag omgjort til et bad og innen for det et nyere kjøkken, sistnevnte med inngang fra soverom. Disse to var opprinnelig et pikerom. Mot syd er to rom hvorav det vestligste opprinnelig var barnerom. Det andre rommet omtales på tegningene som et disp. rom. Det har balkongdør og et opprinnelig lavt hjørneskap. For øvrig står disse rommene i dag uten innredning. Barnerommet hadde som de øvrige av herskapets soverom marmorplate i vinduet. Før denne sonen av huset ble avdelt som en egen utleiedel fremsto barnesoverommet i større grad som en del av det øvrige husholdet.

Hovedsoverommet - Foto LLV 2010

Hovedsoverommet - Foto LLV 2010

Bad - Foto LLV 2010

En lang terrassobelagt korridor binder soveromsdelen på byggets vestre side sammen. Nærmest trappen er et toalett og et bad. Badet er vesentlig endret, men toalettet fremstår trolig med de opprinnelige veggflisene. Samtlige av dørene har sine opprinnelige dørhåndtak i behold.

Lengst mot vest ligger foreldresoverommet med et eget bad. Ved siden av dette er et gjesterom og etter dette følger to barnerom. Samtlige av disse værelsene har plassbygde skap og opplegg for vask. Med unntak av foreldresoverommet er vinduene i disse rommene plassert dypt i veggen med underliggende marmorplate.

Hovedsoverom

Soverommet er delt i to med en søyle og et lavt skap som er plassert på tvers av rommet. Disse markerer skillet på rommets sovedel og garderobedel. Skapdørene vender mot rommets garderobedel der høye innebygde skap dekker hele nordveggen. På vestsiden er et vindu over en innebygd radiator. Alt av inventar er tegnet av Korsmo, med detaljering i grønt glass. Sydveggen har vindusbånd og balkongdør ut til en luftbalkong som går langsmed hele byggets fasade. På gulvet er langstavet eikeparkett. Vegger og inventar hadde opprinnelig en gylden sandfarge. Dette er i dag malt hvitt. På rommets sovedel står fortsatt ett opprinnelig nattbord.

Bad

Badet er romslig med vindusvegg mot nord og to svingspeil. Veggene er kledd med lys grønne kvadratiske fliser. Denne grønnfargen er også benyttet på vinduer og dør. I flisene er det et spill av gult som tas opp i det gule badekaret og servanter. All armatur, med unntak av håndduj og kraner, på de to vaskene er opprinnelig. Gulvet er av nyere dato, men lagt i farger som står til rommet for øvrig.

Byggherren

Villa Stenersen byggherre, Rolf E. Stenersen (1899- 1978) var en sentral kulturpersonlighet i mellom- og etterkrigstidens norske offentlighet. Hans virksomhet var mangslungen: Sprinter, aksjemekler, kunstsamler, skjønnlitterær forfatter, aviskommentator, språkreformator, avholdsmann og essayist.

Stenersen slo seg opp på kjøp og salg av aksjer allerede som tenåring. I 1925 ble han eiere i A/S Stenersen og Waage, senere Aktieselskapet Rolf E. Stenersen, som særlig drev handel knyttet til gummi og aksjebørsen i Nederland. Som ung var Stenersen også aktiv innen friidrett, og i 1919 ble han norgesmester på 200 meter, en bragd som ble gjentatt året etter med gull både på 200 meter og på 4 × 100 meter stafett. Samme år deltok han også i de olympiske leker i Antwerpen.

Kunst ble Stenersens store lidenskap. Han hadde vokst opp i en familie der kunst og kultur var en selvfølgelig del av tilværelsen og begynte selv tidlig å kjøpe arbeider av Edvard Munch. De to innledet fra 1920-tallet et vennskap som varte frem til Munchs død. Stenersen var Munchs økonomiske rådgiver og samler, mens Munch bidro med råd i kunstneriske spørsmål. Stenersen bygde opp en av de største private samlinger av Munchs arbeider, men han kjøpte også verker av andre norske kunstnere og markerte seg som en av landets fremste forsvarere av tidens modernistiske kunst. I 1936 viste han kunstsamlingen i Kunstnernes Hus, senere også i Stockholm og Amsterdam. Samlingen ble senere gitt i gave til Aker kommune, og i begynnelsen av 1970-årene ble samlingen i sin helhet overført til Munch-museet. I 1994 ble Stenersenmuseet ved Oslo Konserthus åpnet.

Rundt 1935 engasjerte Stenersen arkitekten Arne Korsmo til å tegne sin nye villa i Tuengen allé på Vindern i Oslo. Hvordan Stenersen kom i kontakt med Korsmo er ikke kjent, men med bakgrunn i Stenersens interesse for det moderne og modernistiske er ikke valget overraskende. Korsmo var på 30-tallet svært opptatt av relasjon mellom arkitekt og byggherre og forutsatte byggherrens fulle tillit. En byggherre med forståelse for form, funksjon og materiale ville skjerpe arkitekten. I forhold til relasjonen med Stenersen er det tydelig at Korsmo fikk stor frihet. I en artikkel i Dagbladet fra 17. juni 1937 fremkommer det at Korsmo fant tomten. I januar 1937 kjøpte Stenersen eiendommen av Dr. L. Andersen Aars som også eide eiendommen like bak. Espen Johnsen har skrevet om skjøteoverdragelsen i sin avhandling *Det moderne hjemmet* (2002): ” I skjøteoverdragelsen merker vi oss at bebyggelsen skulle være smakfull og solid, ikke overstige kote 93,5 ha et fargevalg i samklang med omkringliggende villaer, og at tegningen skulle forelegges selger. ... Oppsto uenighet skulle partene innanke saken for skjønn av 3 arkitekter fra Oslo Arkitektforening. Deres skjønn var betingende for selgeren.” Villa Stenersen sto ferdig i 1939 og er en familiebolig som også skulle være tilpasset byggherrens kunstsamling men som også i sin form skulle uttrykke modernitet: Stenersen etterspurte et hus hvor han kunne føle at alle muligheter teknisk hadde fått et kunstnerisk uttrykk.

I 1971 forærte Stenersen bygningen til Staten som statsministerbolig, men bortsett fra Odvar Nordli har ingen statsministre bodd der. Villa Stenersen er fra 1999 drevet av institusjonen Norsk Form.

Arkitekten

Villa Stenersen er tegnet av arkitekt Arne Korsmo (1900-1968) og betegnes gjerne som et hovedverk både i Korsmos produksjon og innen norsk boligarkitektur fra mellomkrigstiden. Korsmo er sterkt forbundet med modernismens gjennombrudd i Norge og har vært en sterk retningsdanner i norsk arkitekturs utvikling. Som nyutdannet arbeidet han kortere perioder hos flere arkitektkontor og prøvde ut en rekke stilistiske uttrykk. Fra midten av 30-tallet tegnet Korsmo flere modernistiske villaer. Et fellestrekk for flere av disse, som også gjelder Villa Stenersen, er en rektangulær bygningskropp lagt i fallende terreng båret av betongsøyler der taket er flatt og tre av

veggene er omsluttende. Langsiden mot haven ble åpnet opp med store glassflater, balkonger eller terrasser, og til dels markert med annet fargepreg.

I tillegg til sine boliger ble Korsmo kjent som utstillingsarkitekt, og særlig gjennom ”Vi Kan utstillingen” markerte han seg som den førende blant norske modernistiske arkitekter. Medvirkende til den ikoniske statusen er også beundringen han ble gjenstand for blant mange av sine studenter. I 1936 ble Korsmo overlærer ved States håndverk- og kunstindustriskole hvor han underviste i møbeltegning og innredning. Korsmo var formingslærer for det andre kullet som fikk arkitektutdannelse i Oslo etter krigen. I 1956 ble han utnevnt til professor ved Norges Tekniske Høyskole i Trondheim. Korsmo fikk stor betydning som inspirator med en bred internasjonal orientering. Hans viktigste bidrag kan ha vært romlaboratorier der studentene ved hjelp av utskiftbare elementer fikk eksperimentere med lys, farge og romvirkninger.

I 1950 ble Arne Korsmo leder for en norsk gruppe av CIAM (Congres Internationalux d'Architecture Moderne). Gruppen kalte seg PAGON (Progressive arkitekters gruppe i Oslo) og bestod av Chr. Norberg-Schulz, PAM Mellbye, Sverre Fehn, Geir Grung, Odd Østbye, Håkon Mjelva, Robert Esdaile samt Korsmo. Gruppen trådte frem i et eget hefte av tidsskriftet Byggekunst og samarbeidet om boligprosjekter.

Perioden

På 1930-tallet gikk boligen gjennom store endringer både i romprogram, rommenes funksjon, og synet på representativitet. I tillegg meldte nye arkitektoniske ideer sin ankomst: Den tidligere lukkede villaen ble nå åpnet opp mot omgivelsene, med friere disponering av arealene og et nytt formspråk. Mens den norske modernismens gjennombrudd omkring 1930 i overveidende grad var konsentrert om en ”funksjonell” funksjonalisme, ser på det sene 30-tallet en dreining mot en mer romantisk og emosjonell funksjonalisme hos landets ledende arkitekter. Forholdet mellom hus og natur, synet på konstruksjon og materialbruk, rom og romlighet ble sentrale aspekter i norsk arkitektur. Flere arkitekter, og Korsmo blant dem, brukte i årene opp mot 1940 flere parallelle estetiske strategier, der de praktiserte en modernisme som åpnet seg for flere typer inspirasjonskilder. Disse strategiene kommer i Korsmos arkitektur både til syne som en større interesse for landskapet, og en pendling mellom en geometrisk og en ikke-geometrisk retning. Den amerikanske kunsthistorikeren Alfred Barr publiserte i 1936 et kart over modernismens retninger som i senere forskning er blitt benyttet som referanse for ulike estetiske strategier. Den ”geometriske retningen” ble karakterisert som intellektuell, strukturell, arkitektonisk, geometrisk, rettlinjert og preget av klassisk alvor med klar logikk. Den ”ikke-geometriske retningen” ble karakterisert som intuitiv, spontan, organisk, biologisk, mer emosjonell enn intellektuell, og mer romantisk enn klassisk. Spenningsfeltet mellom disse to retningene kan ha gyldighet til den norske modernistiske arkitekturen. Korsmos prosjekter kjennetegnes ved en strukturell klarhet og en stram geometrisk tilnærming, slik det kommer til uttrykk i Villa Stenersen. At villaen i tillegg har buete vegger i sokkel og førsteetasje skaper en kontrast og romdynamikk som skiller seg fra den stramhet hans villaer ellers demonstrerer, og som kan leses som et uttrykk for 1930-tallets modernistiske vending.

KILDER

Byggekunst 1985 nr 6 s. 306-331

Johnsen, Espen (2002): *Det moderne hjemmet*. Universitetet i Oslo.

Johnsen, Espen (2006): Å nyansere norsk modernisme:

http://www.arkitekturforskning.net/Tidsskrift/2006/2006_1/%20art%20Espen%20Johnsen.pdf

Johnsen, Espen: (2010): *Brytninger: Norsk arkitektur 1945-65*. Oslo. Nasjonalmuseet for kunst, arkitektur og design

Jon Brønne, Eirik T. Bøe, Astrid Skjerven (2004) *Arne Korsmo: arkitektur og design*. Universitetsforlaget. Oslo

Brønne, Jon (2004): *Prosjekt nr 156.1451. Tuengen alle 10 c, "Villa Stenersen"*. NIKU, Oslo

Nordberg-Schulz, Christian (1986) *Modern Norwegian architecture*. Universitetsforlaget. Oslo

Nordberg-Schulz, Christian (1986) *The functionalist Arne Korsmo*. Universitetsforlaget. Oslo

Nordberg-Schulz, Christian: *Fra nasjonalromantikk til funksjonalisme. Norsk arkitektur 1914-40 i Norges kunsthistorie, bind 6 s. 7-11*. Gyldendal. Oslo

Norsk form (Lest 21.1.2011): <http://www.norskform.no/Temaer/Villa-Stenersen/Husets-Arkitektur-og-funksjonalisme/Fordypning/Arkitekturen/>

Sauge, Birgitte (2001): *Villa Stenersen*. Norsk form. Oslo

Ustvedt, Øystein (Lest 21.1.2011) http://www.snl.no/.nbl_biografi/Rolf_E_Stenersen/utdypning